

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 07/06/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 97

CÓ CẦU ẮT CÓ ỨNG

Chúng sanh chúng ta có rất nhiều mong cầu, những mong cầu này là để thỏa mãn dục vọng của chính mình do vậy những mong cầu này sẽ có khó khăn, chướng ngại. Nếu chúng ta mong cầu cho tất cả chúng sanh thì việc đó sẽ trở thành hiện thực, vì chúng ta đang làm việc làm của chư Phật Bồ Tát. Nhà Phật nói: “**Phật thị môn trung hữu cầu tất ứng**”. Trong nhà Phật có cầu tất có ứng. Chúng ta cầu đúng như lý như pháp thì chúng ta có cầu sẽ có ứng.

Người thế gian nói: “*Phật Bồ Tát thành nhân chi mỹ, bất thành nhân chi ác*”. Chúng ta chưa không chế được “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, ý niệm hưởng thụ “*năm dục sáu trần*” mà Phật Bồ Tát giúp chúng ta thỏa mãn mong cầu thì sẽ là làm hại chúng ta. Chỉ có ác thần, ác quỷ mới giúp chúng ta thỏa mãn dục vọng, khiến chúng ta tăng thêm tập khí, phiền não. Ác thần, ác quỷ bỏ ra mười đồng thì họ phải lấy lại ba mươi, bốn mươi đồng. Điều này giống như, người thế gian làm ăn là để có lợi nhuận, lợi nhuận càng nhiều càng tốt thậm chí họ muốn người khác khuynh gia bại sản.

Có những người gần như không có mong cầu nhưng mọi sự, mọi việc đều như ý. Ngày trước, có người hỏi Hòa Thượng, trong quá trình hoằng pháp, lợi sanh, Ngài có gặp chướng ngại gì hay không. Hòa Thượng suy nghĩ một lúc và trả lời một cách mạnh mẽ: “***Trong quá trình hoằng pháp lợi sanh tôi không hề có chướng ngại***”. Tất cả việc làm của Hòa Thượng đều hanh thông. Ngài vừa nghĩ đến việc thành lập trung tâm giáo dục “*Đệ Tử Quy*” thì chưa đầy ba tháng sau đã có người đến đưa một khoản tiền lớn để Ngài làm việc lợi ích chúng sanh. Hòa Thượng bảo họ đưa số tiền 90 triệu đô đó cho nhóm người đang làm công tác trừ bì để xây dựng trung tâm giáo dục “*Đệ Tử Quy*”.

Chúng ta quán sát, hằng ngày, chúng ta mong cầu vì lợi ích riêng tư hay vì lợi ích chúng sanh? Nếu chúng ta chân thật mong cầu vì chúng sanh thì chúng ta không cần cưỡng cầu, chúng ta vừa khởi ý niệm thì việc đó đã “*viên thành*”.

Hôm qua, chúng tôi xúc cát chỉnh trang lại vườn rau, công việc này rất nặng nhọc, chúng tôi làm việc này vì tất cả chúng sanh, đây là chúng tôi đang tích công bồi đức, đang gieo duyên lành với chúng sanh. Chúng ta trồng rau, làm đậu để tặng cho

mọi người một cách vô điều kiện, chúng sanh nhận rau, đậu của chúng ta là chúng ta đã kết thiện duyên với họ. Chúng ta hoàn toàn vì người khác mà làm thì chúng ta đang tích công, bồi đức. Đây là cách chúng ta nói với những người căn cơ thấp, sơ cơ với những người có trình độ cao hơn thì chúng ta hiểu, chúng ta làm không phải vì tích công, bồi đức mà chúng ta làm với tâm thái: “*Việc tốt cần làm, nên làm, không công không đức*”. Chúng ta làm không phải vì công đức, phước báu mà chúng ta làm một cách vô tư.

Người thế gian ngày ngày tạo nghiệp, chúng ta là người có phước nên chúng ta có cơ hội ngày ngày tích công, bồi đức. Hôm nay, chúng ta tổ chức trại hè ở Điện Biên, hơn 100 Thầy Cô giáo ở Hà Nội đã di chuyển đến Điện Biên để tổ chức trại hè cho khoảng hơn 500 em học sinh. Tuần sau chúng ta tổ chức trại hè ở Đà Nẵng, Yên Bái. Người thế gian cho rằng chúng ta khổ cực nhưng chúng ta thấy mình đang có cơ hội gieo phước lành, kết thiện duyên với tất cả chúng sanh.

Từ vô lượng kiếp đến nay, chúng ta đã tạo vô cùng nhiều ân oán với chúng sanh, oan gia trái chủ của chúng ta nhiều vô cùng. Chúng ta làm những việc thiện lành thì oan gia trái chủ sẽ cảm động. Ban đầu, oan gia tìm đến chúng ta để báo thù nhưng họ thấy chúng ta khởi tâm động niệm đều vì chúng sanh thì họ sẽ trở thành hộ pháp của chúng ta. Ngày trước, có một điệp viên tìm cách ám sát Bác, khi họ nhìn thấy đời sống giản dị, hết lòng vì dân vì nước của Bác thì họ xúc động, kính phục nên họ đã xin được là người bảo vệ Bác. Oan gia trái chủ của chúng ta cũng như vậy, oan gia trái chủ quan sát khởi tâm động niệm của chúng ta, nếu chúng ta có ý niệm, hành động tư lợi thì họ đều nhìn thấy. Chúng ta làm việc bằng tâm chân thành thì có cầu tất có ứng.

Đã từ rất lâu, tất cả việc làm của chúng ta đều là tùy duyên, không phan duyên. Chúng ta thật tâm làm mà việc được viên mãn là do chúng sanh ở khu vực đó có phước, việc không viên mãn là do chúng sanh ở khu vực đó không có phước. Những năm trước chúng ta tổ chức trại hè ở một số khu vực thành công rất viên mãn nhưng năm nay chúng ta liên hệ mà họ không trả lời, đây là các con ở khu vực đó không đủ phước. Chúng ta muốn làm được việc tốt cũng không dễ dàng, chúng sanh muốn tiếp nhận được việc tốt thì họ phải có phước. Phật dạy chúng ta, tùy duyên không được phan duyên. Điều quan trọng nhất, chúng ta phản tỉnh chúng ta đã phát được tâm chân thành chưa. Nếu tâm chúng ta chân thành thì nhất định sẽ có Phật Bồ Tát gia trì, Long Thiên Thiện Thần bảo hộ.

Hòa Thượng nói: “*Người thế gian đều xem danh lợi rất nặng, nhất là lợi, có lợi thì họ mới làm, không có lợi thì không làm*”. Nhiều người nghĩ rằng chúng ta làm để có được danh lợi. Hơn mười năm trước, khi tôi dịch đĩa Hòa Thượng, tôi cảm thấy lời Hòa Thượng giảng rất hay, tôi bảo một người học trò là đưa một số đĩa của Hòa Thượng giảng cho một bên website, nếu họ đưa bài giảng của Hòa Thượng lên

website thì rất nhiều chúng sanh có được lợi ích. Người quản lý trang website đó đã cho rằng, tôi làm như vậy vì tôi muốn nổi tiếng.

Người học trò của tôi chỉ biết một chút về cách làm website nhưng anh quen một người bạn thiết kế website rất giỏi, tôi bảo người học trò học hỏi thêm để có thể tự làm website. Người bạn của học trò tôi đã du học từ Thụy Điển về, sau đó anh đến gặp tôi, tôi nói tôi cần thiết kế một trang web để đưa các bài pháp của Hòa Thượng Tịnh Không lên và thiết kế logo của website. Tôi vẽ giao diện của trang chủ, sau đó, người bạn đó đã thiết kế logo của trang “*tinhhongphapngu.net*” bằng tâm chân thành và anh cũng dạy học trò của tôi cách xây dựng website. Tôi rất cảm động vì hành động của anh, nhiều năm tôi luôn khởi niệm tri ân với anh.

Cách đây mấy năm, công ty của anh bị người khác gạt nên phá sản, tôi đã nhắn tin cho anh nhờ giúp đỡ nhưng anh đã từ chối. Anh đã nói một câu khiến tôi rất cảm động, anh nói: “*Thầy hãy lo cho chúng sanh trước, ngày ngày em vẫn dạy học nên vẫn có thu nhập để sống*”. Tôi hoàn toàn không biết về vi tính nhưng tôi đã nói để họ thiết kế theo ý của tôi, mọi người đều cảm thấy giao diện website rất chuyên nghiệp. Chiều tối qua, khi truy cập vào website tôi thấy đã có khoảng 41.000 lượt xem, 221 người đang trực tiếp online. Chúng ta có cầu ắt có ứng, điều quan trọng là chúng ta cầu để thỏa mãn “*danh vọng lợi dưỡng*” hay để lợi ích chúng sanh? Người thế gian có lợi thì họ mới làm, không có lợi thì nhất định không làm.

Hòa Thượng nói: “*Trong Phật pháp có câu: “Phật thị môn trung hữu cầu tất ứng”, cầu tài phú thì nhất định có tài phú, cầu con trai, con gái thì nhất định cũng sẽ được con trai, con gái, cầu cái gì thì được cái đó, không thể có chuyện cầu mà không được. Việc này Đại sư Chương Gia đã dạy cho tôi*”. Khi Hòa Thượng giảng bài này Ngài đã khoảng hơn 70 tuổi, Hòa Thượng đã lớn tuổi nhưng lúc nào Ngài cũng như một học trò nhỏ. Chúng ta muốn cầu thì chúng ta phải có phương pháp cầu, hiểu rõ đạo lý cầu. Nếu chúng ta cầu đúng như lý như pháp thì nhất định có cầu ắt có ứng.

Hòa Thượng nói: “*Chúng sanh ngày nay ngày ngày mong cầu nhưng tại sao không có cảm ứng?*”. Một lần, tôi đi giảng ở Hải Phòng, trời tối, tôi đứng ở dưới gốc nhãn, cạnh tượng Bồ Tát Quán Thế Âm, tôi thấy mọi người đều cầu khỏe mạnh sống lâu, tăng phước, tăng thọ cho chính mình không một ai mong cầu cho chúng sanh, cho người khác vì vậy mong cầu của họ sẽ không thể trở thành hiện thực. Khi chia sẻ với mọi người tôi nói, tôi đã nghe những điều mọi người cầu xin Quán Thế Âm Bồ Tát, tất cả những điều đó đều là “*tự tư tự lợi*”, thỏa mãn “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*năm dục sáu trần*”, không phải chân thật vì lợi ích chúng sanh, nếu Phật Bồ Tát thỏa mãn những mong cầu này thì sẽ là hại chết mọi người. Mọi người đều xấu hổ nhìn xuống.

Hòa Thượng nói: “*Nếu bạn cầu được thì cũng không phải là Phật Bồ Tát ban cho bạn, nếu bạn nói, Phật Bồ Tát ban cho bạn thì đó là mê tín. Ai ban cho bạn?*”

Đây là tâm hiện thức biến". Chúng ta khởi tâm chân thật vì chúng sanh thì tự nhiên hình thành nên kết quả như vậy.

Hòa Thượng nói: **"Khi chúng ta mong cầu phải từ nơi đâu mà cầu vậy? Phải từ nơi tâm mà cầu. Chúng ta từ nơi tâm như lý như pháp mà cầu thì có cầu tất có ứng. Thí dụ, chúng ta muốn cầu tiền tài, tiền tài có được là từ ở nơi phước báu của sự bố thí. Trong sáu phép tu của Bồ Tát Đạo, việc trước tiên là bố thí. Trong "Tứ Nhiếp Pháp", việc trước tiên cũng là bố thí nhiếp. Trong sáu cương lĩnh tu của Bồ Tát thì việc trước tiên là bố thí, bố thí là xả, chúng ta xả tài thì mới có tiền tài, xả pháp là tu bố thí pháp, tu bố thí pháp thì được thông minh, trí tuệ; xả vô úy thì được khỏe mạnh, sống lâu"**.

Chúng ta làm những việc mà giúp người khác cảm thấy an lành hay người khác cảm thấy bình an, dễ chịu khi ở cạnh chúng ta thì đó chính là chúng ta đã bố thí vô úy. Ở những khu đào tạo của chúng ta, người dân xung quanh rất thân thiện, thậm chí hàng ngày, chúng ta không cần đóng cửa. Người xấu không dám đến nơi của chúng ta vì những người hàng xóm xung quanh đều quan sát nhà cửa giúp chúng ta.

Hôm trước ở Sơn Tây, có một người trong hệ thống bước vào, bác hàng xóm chưa từng nhìn thấy người đó bao giờ nên bác tưởng người này là người lạ và bác đã qua nhắc nhở. Những người hàng xóm có thái độ này là do họ muốn bảo vệ những người mà họ cho là người tốt. Gần đây, mọi người thường mang mứt ngon đến tặng chúng ta, họ để mứt trước cửa văn phòng, không cần gặp trực tiếp. Mọi người cảm thấy chúng ta rất thân thiện, gần gũi. Phật dạy, chúng ta mong cầu tiền tài, trí tuệ, khỏe mạnh, sống lâu thì chúng ta phải tu nhân, đây là như lý như pháp mà cầu. Chúng ta mong khỏe mạnh, sống lâu nhưng chúng ta thân thì sát, đạo, dâm; ý vẫn tham, sân, si; miệng vẫn nói dối, nói lời thù ghét, nói lời hung ác nói lưỡi đôi chiều thì chúng ta không thể cầu được.

Nhiều người không hiểu như thế nào là cầu như lý như pháp. Chúng ta có tiền tài là do phước báu, chúng ta muốn tiền tài thì phải bố thí tiền tài. Trong bố thí tài có hai loại là ngoại tài và nội tài. Tôi sinh ra trong một gia đình nghèo, tôi không có ngoại tài nhưng tôi tích cực bố thí nội tài. Chúng ta dùng năng lực, sức khỏe để làm những việc lợi ích chúng sanh là chúng ta đang bố thí nội tài. Phước báu do bố thí nội tài lớn hơn phước báu do bố thí ngoại tài. Đi đến đâu, tôi cũng làm việc hết sức mình. Khi tôi làm việc, tôi không nghĩ việc khác, nếu chúng ta nghĩ rằng hôm nay trời rất nắng nếu làm việc thì sẽ rất mệt thì chúng ta chưa làm đã cảm thấy mệt.

Khi tôi làm việc, tôi luôn cảm thấy mát mẻ, toàn thân tôi luôn ướt sũng mồ hôi. Hôm qua, khi ăn cơm trưa, tôi nói với mọi người là toàn thân tôi đang ướt sũng. Tôi không có ý khoe mà tôi muốn nhắc nhở mọi người đặc biệt là nhắc nhở một chú mới đến Sơn Tây vì người này chưa làm được lợi ích gì cho Cha Mẹ và sống trong ảo danh, ảo vọng. Đây là tôi dùng phương tiện để độ một đối tượng. Chúng ta không cần có tiền

tài, vật chất thì mới bỏ thí được mà chúng ta có thể bỏ thí năng lực, sức khỏe của mình.

Hòa Thượng nói: **“Ai cũng cần tiền tài, sức khỏe, tuổi thọ nhưng hằng ngày chúng ta có khéo tu ba pháp này hay không? Thích Ca Mâu Ni Phật dạy chúng ta bắt đầu tu từ nơi ba pháp này. Chúng ta không cần nhiều tiền tài mà chỉ cần đủ dùng nhưng chúng ta càng có trí tuệ thì việc làm của chúng ta càng tốt đẹp”**. Người thế gian muốn có tiền tài nhưng không tu bỏ thí tài; muốn có năng lực nhưng không mang năng lực bỏ thí cho mọi người; muốn khỏe mạnh, sống lâu nhưng không tu bỏ thí vô úy. Chúng ta khỏe mạnh, sống lâu thì chúng ta có nhiều thời gian phục vụ chúng sanh. Thí dụ, ngày trước, mỗi ngày tôi thường đi giảng ở hai nơi, sáng tôi giảng ở Nam Định, ăn trưa xong thì tôi di chuyển về Bắc Ninh, không cần nghỉ trưa. Bây giờ tôi không thể làm như vậy được.

Hòa Thượng nói: **“Người học Phật phải biết “tri túc thường lạc”, biết đủ thì sẽ thường vui”**. Một lần, tôi xào rau xuyên chi, nấu canh bằng rau tầm bóp, rán đậu để ăn, có người nhìn vào bữa ăn của tôi và nói sao tôi phải ăn khổ như vậy! Người chân thật học Phật thì luôn biết đủ, người giả học Phật thì luôn cảm thấy thiếu.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta muốn “hữu cầu tất ứng” thì chúng ta nhất định phải khéo tu ba loại bỏ thí này, nếu chúng ta không khéo tu thì chúng ta không thể có được kết quả như chúng ta mong muốn”**. Người thế gian ai cũng mong muốn tiền tài, thông minh, trí tuệ, khỏe mạnh, sống lâu, những điều này là kết quả, chúng ta muốn có kết quả này thì chúng ta phải tu nhân. Nếu không có nhân thì không thể có quả.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta dùng tâm chân thành tu thì không cần đợi đến đời sau, ngay trong đời này, qua 10 năm, 20 năm, 30 năm, quả báo liền hiện tiền, ba loại quả báo là tiền tài, thông minh trí tuệ, khỏe mạnh sống lâu đều sẽ đạt được, không giảm một chút nào! Chính bản thân tôi là một minh chứng hiện thực, tôi thật làm thì sau 20 năm, 30 năm là kết quả hiện tiền. Trong cuộc đời của tôi, ba loại phước báu này đều kém khuyết. Tôi đã học và làm, sau hơn 56 năm thì kết quả ngày càng thù thắng. Việc này, mọi người đều xem thấy mà!”**. Sau khi Hòa Thượng 40 tuổi thì quả báo liền hiện tiền, Ngài từ không có tuổi thọ, phước báu trở thành có. Chúng ta thường không thật làm hoặc làm trong một thời gian ngắn thì mong có kết quả. Hòa Thượng đã lấy cuộc đời của Ngài làm minh chứng cho chúng ta.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập Mang lại lợi ích cho mọi người!